

На 21-й три-четирма турци облечени също като русси безъ никаква разлика, — разумѣва се, взели сѣ дрѣхитѣ на нѣкои убити войници, показали се край града, а българетѣ, които съ нетърпѣние очаквали да виджтѣ поне единъ руссинъ слѣдъ произшествията въ Карлово, потеглили за да ги посрещнатъ. Мнимитѣ русси веднага изгърмѣли, убили Мите Шишеджиевъ и Пѣя Куртевъ и назадъ се повърнали. По поводъ на това приключение, вечерята много народъ избѣгналъ къмъ планината.

На 22-й надъ с. Михаилци силна войска се показала и въ Сопотъ вече никой не останалъ. — Всички се опжити къмъ Ст. Планина, кой съ какрото можилъ, а нѣкои даже и безъ хлѣбъ потеглили. Турцитѣ отъ къмъ Добрила посрещнали една часть отъ гражданитѣ и избили до 40 д. мъже, жени и дѣца, а другитѣ по върха на Амбарица, избѣгнали. Сопотенци се прѣснали по Габрово, Севлиево, Свишовъ, а нѣкои заминжли и въ Румъния.

Населението въ Сопотъ не остана както по другитѣ градове изъ розовата долина да бжде исклано по домоветѣ си, нъ въ бѣгството отъ гладъ, студъ и неволя е оставило задъ Ст. Планина до 7—800 души.

При завръщанието си, Сопотенци намѣрили 180 дюгена и по добри кѣща на прахъ и пепель, а само овѣзи по крайщата останали до негдѣ здрави. И ако би нѣкой си Шерифъ-онбаши да не ги запазилъ и тѣ щѣли да изгорятъ. Турцитѣ изъ околнитѣ села дълго врѣме пренасяли покѣщнината на Сопотненското население и сегисъ-тогисъ палили по нѣкоя кѣща.

При настѣжванието на русситѣ въ Пловдивъ, въ затвора били убити 11 д. граждани изъ Сопотъ, между които се намирили: Ив. Недковъ, Филотей Кирковъ, Генко Силака, Фраге Шишковъ.

Опустошението на Калоферъ съ 618 жъртви. Преди да пишемъ за опустошението на този славенъ въ турско врѣме градецъ, съ нѣколко думи ще кажемъ, че той е билъ осжденъ на това, една година по напрѣдъ — въ врѣме на вѣстанието.

Когато вече съ хиляди хора бѣхж избити, съ стотини села разорени и всичко се считаше потушено, Селими паша съ 4000 д. войска и безбройна сганъ башибозуци и черкези, потеглилъ за Калоферъ да го съсипе.